Nr. 254. Sobota 2. Listopada 1872. Rok 62.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, poczta 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 22. października br. nadać radcy skarbowemu i powiatowemu dyrektorowi skarbowemu w Kołomyi Adolfowi Geistlennerowi posadę wyższego radcy skarbowego drugiej klasy przy galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbowej.

Pretis mp

Dnia 31. października 1872 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt LIV. dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 152 Międzynarodową umowę telegraficzną z 14. stycznia 1872 (zawartą została w Paryżu 17. maja 1865; zrewidowana w Rzymie 14. stycznia 1872; ratyfikowana wskutek oświadczenia c. k. ministerstwa handlu dnia 13 czerwca 1872).

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Przed kilku dniami podała „Graz. Tagespost“ elaborat wypracowany przez zgromadzonych we Wiedniu federalistycznych polityków. Elaborat ten uznany przez „Vaterland“ jako autentyczny program stronnictwa federalistycznego zwrócił na siebie uwagę dziennikarstwa wiedeńskiego, które przedstawia konsekwencye jego zasad. „Artykuły zasadnicze sejmu czeskiego — pisze „Presse“ — mogły niejednemu wydać się możliwemi, gdyż tyczyły się tylko królestwa Czeskiego. Każdy polityk nieuprzedzony musiałby jednakże potępić ustrój państwa, jakiby powstać musiał po zastosowaniu zasad artykułów zasadniczych także i do innych krajów. Sejm czeski z r. 1871 uznał jeszcze w zupełności ugodę z Węgrami zawartą. Program federalistów nie wspomina o nim wcale a nawet protestuje przeciw wszelkiemu udziałowi w delegacyach tudzież i przeciw obsyłaniu Rady państwa i sejmów krajowych. Nieprzyjaźną dla Węgier tendencyę programu federalistycznego poznać można z tej okoliczności, że nigdzie nie wspomina on o wspólnych sprawach przedlitawskich lecz tylko w ogóle o wspólnych sprawach. Ślepy tylko mógłby nie poznać, że mowa tu jest także i o sprawach Węgier. Program federalistów nie zna ani senatu ani kongresu krajów dziedzicznych, o których wspominały artykuły zasadnicze sejmu czeskiego. Wspomina on tylko o „zgromadzeniu deputowanych wszystkich sejmów krajowych“ i o „deputacyach sejmów krajowych“, które od czasu do czasu „porozumiewają się ze sobą. Artykuły zasadnicze odrzucały system grup a nowy program federalistów podaje już formalny plan rozbicia państwa na atomy. Najważniejszą zasługą tego programu jest dane przed samem rozpoczęciem sesyi sejmowej zapewnienie, że koniecznem następstwem artykułów zasadniczych byłaby negacya zasadniczej idey państwa.“

— W sprawie przedłożenia Radzie państwa projektu reformy wyborczej pisze „Montags-Revue“:

„Wypracowanie przedłożenia o reformie wyborczej, która ma cel pewny i wielki, nie było zadaniem łatwem i wymagało dużo czasu. Obecnie przedłożenie jest już wykończone i niebawem przedłożone zostanie wybitniejszym członkom izby deputowanych. Reforma wyborcza zajmuje jak zawsze tak i obecnie jedno z pierwszych miejsc w ministeryalnym programie a dotąd jeszcze żaden wypadek nie wzbudził wątpliwości o pomyślnym rezultacie dążeń ministerstwa. Za kilka tygodni Rada państwa będzie się już zajmować projektem reformy wyborczej.“

Berlin. Uwaga świata politycznego w Niemczech zwrócona jest w tej chwili wyłącznie na pruską Izbę Panów, gdzie toczą się obrady nad reformą organizacyi powiatowej. Sprawa tej reformy la tego tak zajmuje Niemców, że chodzi tu o kwestyę nietylko administracyjną ale zarazem polityczną i społeczną. W skutku zaprowadzenia parlamentaryzmu w Prusach, arystokracya ziemiańska straciła swoje stare przywileje w zarządzie spraw krajowych; przywileje te atoli w znacznej mierze do dziś dnia zachowała w zarządzie spraw prowincyonalnych. Dziś jeszcze prawa szlachty ziemiańskiej zajmują ważne miejsce w powiecie i w gminie, a roztrząsany obecnie w Izbie Panów projekt ustawy, ma właśnie na celu zniweczenie tego ostatniego śladu instytucyj feudalnych, i zaprowadzenia w całej administracyi nowoczesnej zasady reprezentacyjnej. Ten to właśnie system równości społecznej w zarządzie spraw publicznych jest źródłem burzliwych obrad, jakie obecnie toczą się w berlińskiej Izbie wyższej. Zachowawcy energicznie opierają się zupełnemu zniesieniu przeważnej dotychczas roli arystokracyi ziemiańskiej; rząd zaś wsparty na wszystkich frakcyach liberalnych, chce aby odtąd cały gmach polityczny miał za podstawę zasady równości najzupełniejszej.

— W obec obradujących Izb obudwóch pruskiego sejmu, nie budzących żadnego obecnie prawie interesu, zwłaszcza że ordynacya powiatowa pomimo wszelkich wysileń rządu i stronnictwa liberalnego, utrzymać się już nie może i inne wiadomości z Niemiec są małej wagi. „National Ztg.“ mówiąc tylko o ordynacyi powiatowej, utrzymuje, że przyjmowanie przez Izbę paragrafów rządowego projektu zmienionych zupełnie przez komisyą, wywołało w kraju jak najgorsze wrażenie i przytacza korespondencyą z prowincyi Prus, która to samo zdziwienie i zarazem oburzenie ogółu zawiera. „Kreuz Ztg.“ nic już w tej nie pisze kwestyi, bo rzeczy idą po jej woli i konieć końcem rząd Bismarcka doznał wielkiego zawodu.

Jak „Kieler Ztg.“ donosi, deputacya z północnego Szlezwigu wysłana do Berlina celem uproszenia zniesienia §. 5. pragskiego traktatu, nie otrzymała żadnego objaśnienia co do polityki przyszłej rządu i tylko pozwolenie doręczenia cesarzowi w tej sprawie adresu.

— Półurzędowe dzienniki donoszą, że rząd wcale nie myśli wdawać się w zbijanie protestu biskupa Warmińskiego i zostawia mu zupełną wolność wytoczenia skargi przed sądem o odjęcie mu dochodów. Rząd z swej strony nie ustąpi ani na krok, a biskup nie powinien się łudzić, aby pomiędzy nim a rządem mogło przyjść do załagodzenia całej sprawy.

— Dziennik zachowawczy pruski „Kreuzzeitung“ tak pisze o Thiers:

„Nie wątpimy, że gdyby Thiers mógł zrobić wszystko co chce, to byłby najgorszym ze wszystkich nieprzyjaciół jakich mamy we Francyi. Podczas ciszy europejskiej za rządów Ludwika-Filipa, jako pierwszy minister, Thiers nagle wywołał wrzawę wojenną 1840 r. Powód dała kwestya wschodnia, Anglja i Rosja były wtedy właściwemi przeciwnikami Francyi, a Thiers głównie najadł na Niemcy i Prusy. Wojnę r. 1870, jak wiemy z jego własnych ust, zganił dla tego tylko, że Francya nie była dostatecznie przygotowaną. Thiers także, szczególniej od r. 1866 dokuczał rządowi cesarskiemu przypominaniem jego niedołężnej postawy w owym czasie. Gdyby podczas wojny prusko-austryackiej, Thiers rządził Francyą, nie ulega wątpliwości, że nietylko zabrałby prowincye nadreńskie i Belgię, ale nadto nie zaprzestałby walczyć w Niemczech, dopókiby nie przywrócił stanu rzeczy jaki był za pokoju westfalskiego, który według niego jest jedyną słuszną podstawą równowagi europejskiej. Thiers nazywa równowagą europejską zupełne poszarpanie Niemiec, i bezwzględną przewagę Francyi w Europie. Obecnie Thiers, będąc u steru rządu, naturalnie nie może krzyczeć o odwecie, bo Francya jest osłabioną i w wielu względach od Niemiec zależną; wychodzi więc z nami bardzo uczciwie, co mu sam nasz kanclerz przyznaje. Ta ogledność jednak Thiersa ma swoje źródło w tem, że zamierza się tym grontowniej i porządniej z nami rozprawić. Pośród ciężkich kłopotów finansowych podwyższa przecie napoleoński budżet wojskowy. Chce żeby Francya była zawsze gotową do wojny, i wszędzie szuka przymierzy. Jestto oczywiste. Dla Napoleona III-go wojna była tylko środkiem do celu, to jest do umocnienia swej władzy w kraju. Dla Thiers przeciwnie, wielka wojna europejska jest celem, dla którego wszystko inne jest tylko środkiem. Zachodzi jednak pytanie, czy starzec ten, jako prezydent rzeczypospolitej, będzie jeszcze oglądał owoce swoich dążeń.“

Paryż. O projekcie zamianowania Thiersa dożywotnim prezydentem republiki francuskiej, pisze główny organ lewego środka zgromadzenia narodowego „Le Siécle“ co następuje: „Myśl zamianowania Thiersa dożywotnim prezydentem republiki francuskiej rzuconą została na kilka dni przed feryami parlamentarnemi, a pomimo tego nie mogliśmy się dotychczas z całą pewnością dowiedzieć, komu przypisać mamy zaszczyt tak świetnego pomysłu. Z całą pewnością możemy utrzymywać, iż projekt ten nie pochodzi od republikanów, gdyż byłby on czystem zaprzeczeniem tego, co zowiemy rządem republikańskim. Co stanowi bowiem właściwą podstawę rządu republikańskiego? Na czem polega jego wyższość nad wszystkiemi innemi rządami? Otóż podstawa ta polega na tem, iż rząd republikański często się zmienia za wolą narodu; wyższość zaś jego objawia się na zewnątrz w tem, iż rząd republikański w nieustannej pozostaje komunikacyi z wolą narodu, który jest jego mocodawcą. Czy pomysł dożywotniej prezydentury odpowiada tym kardynalnym warunkom rządu republikańskiego? Przeciwnie, dożywotnia prezydentura jest to koncept monarchistów, to początek prezydentury dziedzicznej, to monarchia pod innem nazwiskiem, dożywotnią prezydenturę nazwalibyśmy po prostu cezaryzmem. Autorami tego projektu nie mogą być anișczerzy republikanie z dawniejszych czasów, ani republikanie przyszłości. Autorami tego projektu mogą być tylko ludzie, którzyby chcieli formę naszego rządu, którego przemocą obalić nie są w stanie, doprowadzić do absurdum. Ludzie ci siedzą bez najmniejszej wątpliwości na krzesłach prawego środka zgromadzenia narodowego, otoczonego jakąś mgłą tajemniczości. Zauważyć musimy, iż wynaleziono dość zręczny powód, ażeby tę niedorzeczność w świat puścić. Mówią, że opinia publiczna przeznacza Thiersa dla ogromnych zasług, jaki położył około dobra naszej ojczyzny, na dożywotniego prezydenta. Francya nie odmawia z pewnością zasług temu zacnemu patryocie, i daje tego codziennie prawie nie zbite dowody; a jednakże nie podpisze nigdy tego, co jej chce podsunąć stronnictwo prawego środka. Francya jest tak samo jak my przekonaną, że autorowie tego projektu wyrządzają Thiersowi wielką przykrość, rozpuszczając pogłoski, że Thiers życzy sobie zostać dożywotnim prezydentem. Thiers wyrzekł z wysokości trybuny przed swymi ziomkami i światem, że chce, ażeby republikańska forma rządu jako stała i stanowcza została we Francyi zaprowadzona; następnie dowodził on kilka razy także publicznie, iż monarchia nie jest we Francyi możliwą; dlatego też znając wysoki stopień jego inteligencyi, śmiało utrzymujemy, iż nie zacznie on wykrzywiać formy rządu, której utrzymania jako patryota i z głębi całego swego przekonania pragnie, i w której obronie tak stanowczo zawsze występuje.“

— Piszą z Paryża do „Augsburger Ztg.“:

„Nie jest jeszcze pewna, że Thiers nie pojedzie do Lyonu, to jest do lwiej jaskini demokracyi radykalnej. Ta podróż na wystawę jest właśnie jedną z najważniejszych kwestyi roztrząsanych na radzie ministeryalnej. Na petycyi o wizytę prezydenta rzeczypospolitej podpisało się 30.000 Lyończyków, po większej części należących do drobnych mieszczan i robotników fabrycznych. Jestto grzeczność i uznanie wcale nie do pogardzenia. Ze swej strony Thiers musiałby być równie grzecznym i wyrozumiałym w Lyonie. Otóż lęka się, żeby nie stracił przytem równowagi, a ministrowie nie bezzasadnie się obawiają, że w Lyonie nie mógłby zachować się bezstronnie między jezuitami kościoła i radykalistami świeckimi, między bogatem lub klerykalnem mieszczaństwem i doskonale uorganizowaną demokracyę socyalną, między swojemi własnemi centralistowskiemi wyobrażeniami o administracyi i dążeniami Lyończyków do utworzenia samorządu gminy w wolnem państwie.

Jeżeli Thiers zajedzid do radykalnego mera, stojącego na czele jeszcze radykalniejszej rady municypalnej, utrudni tem prefektowi przeszkodzenie lub opóźnienie zupełnego zniesienia szkół klerykalnych przez radę municypalną; podobnież nie będzie mógł urządzić gminy lyońskiej na wzór paryzki, to jest, zniesć merostwo centralne lyońskie, a natomiast w każdej dzielnicy miasta mianować zaułkowych merów, a ogólny zą-

rząd miasta powierzyć prefektowi i prezesowi rady municypalnej.

Z drugiej atoli strony jest rzeczą pewną, że demokracya lyońska z niezmiernym zapałem powitałaby Thiersa, i że przygotowałaby mu wjazd prawdziwie tryumfalny. Thiers nie lubi takiej popularności, czego dowiódł w Paryżu, gdzie nie pokazał się w żadnym teatrze, aby owacyj uniknąć. Nie sądzi też że mógłby lepiej i stosowniej uczynić w Lyonie niż to co Gambetta uczynił w Grenobli i Sabaudyi. Wszelako demonstracya w drugiem mieście kraju, które zarazem jest najradykalniejszem, byłaby niezmiernej wartości dla spokojnego rozwoju istniejącego porządku, a przeto i dla wewnętrznego i europejskiego kredytu rzeczypospolitej. Thiers wie o tem, i dla tego jeszcze nie wyraził swego postanowienia o podróży do Lyonu. Proszę jednak wyobrazić sobie miny Wersalczyków, gdy Thiers z ostatniemi rezultatami wyborów i nieprzebrzmiałemi owacyami radykalnej demonstracyi lyońskiej, wejdzie do sali posiedzeń zamku Ludwika XIVgo!

— Wiadomości podane przez nas, jakoby Thiers od prezydenta Granta odebrał powinszowanie z przyczyny rezultatu uzupełniających wyborów, nie potwierdzają dzienniki, również przeczą doniesieniu, że Pouyer-Quertier objął ministerstwo robót publicznych.

W dniu 25. b. m. wykopano na cmentarzu Montmartre zwłoki Baudina, znanego radykalnego żurnalisty, który poległ na barykadzie. Zwłoki przeniesiono do przygotowanego grobowca, który przyozdobiony będzie w wspaniały pomnik z napisem u piedestalu: Baudin, mort le 3 Dec. 1851 en d'efendant la loi Przed paru laty zaszła na grobie Baudina wielka manifestacya, która w skutku sprowadziła sądowe śledztwo, w którem Gambetta brał udział jako adwokat, i w mowie swej powiedział: nous sommes irreconciliables. Słowa te były pierwszym krokiem agitacyi przeciw cesarstwu. Pomnik dla Baudina już jest na ukończeniu, i 3. grudnia nastąpi prawdopodobnie uroczyste jego odsłonienie.

Kazimierz Périer był u Thiersa na śniadaniu, z tego nie należy wcale wnosić, pisze organ prezydenta, aby Périer miał być mianowanym ministrem.

Co się tyczy ewakuacyi departamentu Marne i Haute-Marne, to zaniechano jej na wielu punktach z przyczyny bardzo złej budowy baraków. Wedle dziennika „Temps“ powywracały się one pierwej, zanim je zamieszkano.

— „Republique française“ opowiada następujące zajście: Zeszłej niedzieli w dniu wyb rów zebrało się u pułkownika Brissac na śniadaniu kilku wyższych oficerów, jak jenerał Picot, pułkownik Delatre, podpułkownicy Gougis, Morel i wreszcie osoba, na której cześć dano śniadanie, to jest pułkownik Favre ze sztabu głównego, adjutant ministra wojny. Rozmowa weszła na pole polityczne. Pułkownik Favre oświadczywszy, że w ministeryum wojny uważają położenie jako tymczasowe, i że wcale rzeczypospolitej nie przyjmują, tak rzecz swoją zakończył:

„Minister wojny pozwoli wszystkim oficerom udawać się do cesarza Napoleona III., do książąt orleańskich i do hr. Chambord; ale mocno postanowił nie ścierpić w armii osoby, coby należała do manifestacyi Gambetty lub innego stronnika rzeczypospolitej radykalnej. Duch armii jest nieprzyjazny dla rzeczypospolitej. My w ministeryum wojny możemy o tem najlepiej wiedzieć i wiemy, że gdyby jutro cesarz przyjechał do Francyi, armia powitałaby go z zapałem.“

Wszyscy oficerowie obecni, stanowczo przeciw temu zaprotestowali.

Tak opowiada „Republic“. „Journal officiel“ oświadcza, że to opowiadanie jest zmyślone, że wszyscy oficerowie którzy byli dnia 20. października na śniadaniu u pułkownika Brissac jednomyślnie fałsz tej powieści stwierdzają.

— Opinia publiczna we Francyi coraz żywiej zajmuje się przyszłemi reformami konstytucyjnemi. Organ Thiersa „Bien Public“ wystąpił z artykułem, z którego by można wnosić, że prezydent rzeczypospolitej przypuszcza możność założenia rzeczypospolitej przez teraźniejsze Zgromadzenie. Dziennik półurzędowy oświadcza mianowicie, że po uchwaleniu budżetu roku przyszłego, najpilniejszą pracą jaką ma się zająć Zgromadzenie Narodowe po wakacyach, będzie: ogłoszenie rzeczypospolitej jako stanowczej formy rządu; przedłużenie władzy Thiersa na lat pięć; mianowanie wice-prezydenta rzeczypospolitej, ustanowienie drugiej Izby złożonej z członków wszystkich ciał wybieralnych, jako to: rad jeneralnych, izb handlowych, korporacyi uczonych; slowem reprezentującej różne interesa, i wreszcie reforma wyborcza w tym duchu, że odtąd tylko obywatel, który skończył lat 25 wieku może być wyborcą.

Rzym. Czytamy w korespondencyi rzymskiej do „Köln. Ztg.“ z dnia 28. b. m.: „Dzienniki włoskie nieprzychylne Francyi a w szczególności rządom Thiersa, korzystają obecnie z wypadku wydalenia ks. Napoleona, którego małżonka jest córką króla włoskiego, i podają formalne spisy grzechów Francyi przeciw Włochom z lat ostatnich. „Gazetta“ dowodzi, iż wydalenie ks. Napoleona, bawiącego ze swą małżonką we Francyi, należy uważać jako wielkie zacofanie Francuzów, którzy straciwszy w skutek ostatnich wypadków wszelką równowagę moralną, nie znają już szacunku nawet dla dam, pochodzących z królewskich domów Ten sam dziennik dodaje nadto, iż rząd francuski nie mogąc nic złego i nieprzyjemnego zrobić samemu Wiktorowi Emanuelowi, chciał aktem wydalenia ks. Napoleona dotknąć przynajmniej jednej osoby rodziny królewskiej. — Dowiadujemy się obecnie, iż projekt ustawy o wywłaszczeniu dóbr kościelnych już wykończony, i że został w najważniejszych ustępach na korzyść Watykanu znacznie zmieniony. Nie stało to się ani z powodu nacisku ambasady francuskiej, ani też z obawy przed kuryą rzymską, lecz tylko dlatego, ponieważ sam król Wiktor Emanuel nie chciał w tej kwestyi tak iść daleko, jak jego gabinet. Przepowiadamy już dziś, iż parlament włoski odrzuci ten projekt, że w skutek tego ministerstwo Lanza-Sella będzie musiało się podać do dymisyi, i że już dziś widzimy w duchu ambitnego adwokata Ratazzi kierującego sprawami królestwa włoskiego.“

Konstantynopol. „Pester Lloyd“ podaje „Hatt“, którym mianowany został Mehemed Ruszdi basza wielkim wezyrem. Brzmi on jak następuje:

„Mój oświecony wezyrze Mehemed! Dobry zarząd spraw mojego państwa, jego postęp i dobrobyt stanowią nieustannie przedmiot mojego starania. Pierwszym warunkiem, od którego zawisło osiągnięcie tego celu jest oddanie steru rządów w zdolne ręce. Uważając Twoją gorliwość, Twoją zręczność i Twoje wiadomości jako wypróbowane, nadaję Ci godność Mojego wielkiego Wezyra. Rozkazuje, ażeby Twoja nominacya, która obecnie jest już dokonaną, podaną została do powszechnej wiadomości Oby Allach udzielał nam swojej boskiej pomocy we wszystkich sprawach.“

Hatt odczytany został 19. bm. przez szeika ul Islam, poczem nowo mianowany przyjmował gratulacye. Z dyplomatów pierwszy pospieszył z gratulacyą jenerał Ignatiew.

Kronika.

— Od dnia 4go listopada 1872 będą rozdawane bilety upoważniające do wstępu na posiedzenia Sejmu w przeddzień każdego posiedzenia od godziny 6tej do 7mej popołudniu w biórze sejmowem w zabudowaniu teatralnem.

Z bióra sejmowego.

Lwów dnia 2go listopada 1872.

Edmund Mochnacki,
sekretarz Wydziału krajowego.

(Wypadek miejscowy.) Wczoraj przed południem donieśli mieszkańcy domu pod l. 29 przy ulicy zielonej policyi, iż w pomieszkaniu właściciela tego domu Józefa Adamczyka, wszędzie pozamykanem, wszelki ruch ustał. Ze strony policyi kazano pomieszkanie odemknąć i znaleziono następnie Józefa Adamczyka powieszonego na chustce od nosa na haku. Na stole leżało 148 zł. i list pożegnalny do dzieci i żony, która na czas dłuższy wyjechała ze Lwowa. Zwłoki przeniesiono do szpitalu i zawiadomiono o tym wypadku prokuratoryę państwa. Zmarły, który od dawna nieco ciarpiał na umyśle, pobił ciężko przed 6 tygodniami krawca Jana Patlewicza, Na d. 1. bm, otrzymał był Adamczyk wezwanie do sądu, a obawiając się, iż zostanie uwięzionym, miał sobie z tego powodu życie odebrać.

(Nagroda.) Za ocalenie człowieka tonącego w rzece udzieliło c. k. Namiestnictwo nagrodę pieniężna w kwocie 15 zł. Wojciechowi Zawadzie z Osieka w powiecie Jasielskim.

(Składki.) Na korzyść pogorzelców miasteczka Chyrowa wpłynęło w ostatnich czasach na ręce c. k. starosty w Staremmieście ze składek: od c. k. starostwa w Kolbuszowej 6 zł. 78 ct, od c. k. starostwa w Krakowie 3 zł,, od c. k. starostwa w Samborze 7 zł. 48 ct. razem 17 zł 26 ct. Razem z poprzedniemi wykazami wpłynęło dotąd: 2206 zł. 30 ct., 20 zł. na odbudowanie kościoła rz. kat, 3 zł. na odbudowanie cerkwi i 26 zł na reperacyę budynku szkolrego.

(Nieszczęsne wypadki.) W Chreniowie w powiecie kamioneckim zmarł 29. sierpnia na noclegu u tamtejszego włościaninina nieznajomy człowiek. — W Prusach w powiecie lwowskim dnia 10. tm. poderznął sobie gardło i umarł w skutek tego Franciszek Tomaszewski były dyurnista ze Lwowa. - W Kosowie w powiecie czortkowskim utopiła się 1. października włościanka Zofia Janczyszym. — W Kopalinach w powiecie pilznieńskim zastrzelił się 16 bm. lesny Józef Maciąg. — W Bukowsku w powiecie sanockim utopił się 24. września 13-letni chłopak Tomasz Zytka.

— Mówiąc o zamierzonym odbudowaniu hotelu inwalidów (Hôtel de Invalides) w Paryżu, „Jour. des Deébats“ podaje następujące szczegóły o utrzymaniu zasłużonych wojskowych, w zakładzie tym pomieszczanych. Każdy inwalid. dostaje tam dziennie 687 gram. chleba, oprócz 65 gram. dodawanych do zupy, oraz 250 gram. gotowanej wołowiny, i 93 centilitr. wina. Nadto każdy z nich otrzymuje tygodniowo 5 potraw mięsnych po 250 gr. wagi, tudzież 7 razy świeże i 5 razy suszone jarzyny. Co piątek dostają po ćwierć sera (125 gram). i co niedziela sałatę. Starsi oficerowie jadają w mieszkaniach swoich, kapitanowie zaś i porucznicy w refektarzu przy stołach o 12 nakryciach każdy. Chleb wyborowego gatunku, wypiekany jest w zakładzie. O godz. 9. rano podają śniadanie, o 4. zaś obiad. Oprócz utrzymania pobierają stale zasiłek pieniężny, pod nazwą pensyi na drobne wydatki „solde des menus besoins“, a mianowicie: półkownik 30 fr. miesięcznie, dowódzca bataljonu 28 fr., kapitan 10 fr., porucznik i podporucznik po 8 fr, sierżant 5 fr, kaprał 3 fr., prosty żołnierz 2 franki. (G. P.)

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. października 1872 w mieście Lwowie). (Dokończenie.) Na Tuberkuły: 80 Filip Popp, l. 24 od Sanitarów. 81 Jan Płoszaj, l. 22 od ułanów. 82 Mateusz Koczwar, l. 70 inwalid powiesił się. Więźnie: 83 Katarzyna Szolaman, l. 28, na gorączkę trawiącą. 84 Helena Kurkowska, l, 57, na suchoty. 85 Faiwel Witz l, 68, właściciel domu, na sparaliżowanie płuc. 86 Letel Gfel l. 68, właścicielka domu, na sparalizowanie płuc, Ze starości: 87 Kaile Zauzner l. 68, kramarka. 88 Awigdor Lowitz l. 69, ubogi. 89 Chule Stark l. 66, uboga. 90 Aron Brok l. 70, ubogi. 91 Rifke Botwin l. 55, wdowa po faktorze, na suchoty. Na cholerę: Froim Hubel l. 55, faktor. 93 Chaim Grüner l. 64, ubogi. Zarobniki: Na gruźlicę: 94 Pinkus Kamer l. 56, 95 Mojżesz Rawner l. 50. 96 Feige Presler l. 32, żona faktora, na febrę połogową. Dzieci: na suchoty: 97 Feige Ratner l. 4/12. 98 Chano Steiner l. 3/12. 99 Dwora Freideles l. 8/12 100 Sprinze Frenkel l. 1 3/12, na wodę w głowie. 101 Taube Wekler 6 tygodni, na konwulsyę. 102 Laib Menkes l. 4/12, na ospę. 103 Jütte Ratner l. 6, na zapalenie kiszek. 104 Josel Balsam l. 1, na puchlinę. Na koklusz: 105 Jütte Nik l. 8/12. 106 Sara Schleifer .. 9/12. 107 Feige Getz l. 4, na zgnilec. 108 Jakób Getz l 3/12, na drgawkę. 109 Schifre Schocher l. 15, na tyfus. Na cholerynę: 110 Perł Skolnk l. 1/12. 111 Aron Schranz l. 3. Na brak sił żywotnych: 112 N. Urych 5 dni. 113 Izaak Könik l. 2/12 114 Dwore Könik 11 dni. 115 N. Hübsch. 116 Izaak Schramek. 117 Golde Sturm, na cholerę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ogłoszenie.

Komitet Towarzystwa gospodarskiego galic. podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż zapowiedziane na dzień 2. listopada b. r. otwarcie kursu leśnego przy tutejszej c. k. akademii technicznej odracza się do dnia 9. listopada b. r.

Wpisy na kurs rzeczony rozpoczną się dnia 1go listopada. Zgłaszać się należy w tym celu, jako też po karty wstępu do kancelaryi Towarzystwa ulica Chorążczyzny Nr. 16 nowy.

Z Komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic.
Lwów, dnia 30. października 1872.

Prezes: *Smarzewski.*
Sekretarz: *J. Grelinger-Greliński.*

Ceny targowe w miesiącu wrześniu 1872

Następujących artykułów	Miejsce targu: Bohorodczany		Brzostek		Sambor		Drohobycz		Toporów	
	zł	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	80	6	—	4	50	5	75	5	—
„ żyta	4	65	4	50	4	75	5	25	4	—
„ jęczmienia	–	—	3	50	2	87	3	25	2	60
„ owsa	1	50	2	–	1	55	1	50	2	60
„ grochu	6	–	—	—	—	–	—	—	—	—
„ breczki	—	—	—	–		—	3	50	3	20
„ kukurudzy	4	22	–	—	—	–		—	—	—
„ ziemniaków		—	1	—	1	60	1	60	1	—
Cetnar siana	1	25	1	20	1	—	—	90	1	20
Sąg drzewa twardego	7	—	5	—	—	—	10	- -	9	—
„ „ miękkiego	4	90	3	—	—	-	6	—	6	50
Funt mięsa wołowego	—	16	—	15	—	20	—	15	—	18
Miara wina	1	—	1	20	—		—	—	-	—
„ piwa		20	—	20	—		—	—	—	—
Robotnik z wiktem		35		—	–	—	—	—	—	—
„ bez wiktu		80	-	-	—	—	—	—	—	—

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Peszt, 30. października, w nocy. „Pester Lloyd“ zaprzecza doniesieniu dziennika „Reform“, względem stu milionowej pożyczki. W Budzie dotychczas było 94 wypadków cholery, między niemi 27 zakończonych śmiercią; z 29 żołnierzy zapadłych, umarło 5.

Berlin, 30. paźdz. „Provinzial Correspondenz“ rozbierając obrady izby wyższej nad ordynacyą wyborczą, wytacza niedawne wyrażenie jednego z członków tej izby: „Spodziewamy się wydać wiele jeszcze uchwał, które ministrowi spraw wewnętrznych wydawać się będą nieprzyjmowalnemi“, i mówi przy tej sposobności: „Nie na tem stanowisku, nie tym torem konserwatyści pruscy powinni traktować z rządem. W obec takiego wystąpienia i odpowiednich uchwał, bardzo osłabła nadzieja, aby w obecnych obradach zamierzona reforma mogła przyjść do skutku, a nawet nadzieja ta znikła; natomiast stałą jest wolą rządu wytrwać niezachwianie pod względem nieuniknionego i nieprzedawnionego przeprowadzenia dzieła zamierzonego. Owszem rząd postanowił wszelkich sił dołożyć i wszystkie środki kon-

stytucyjne w ruch wprawić, aby nie przepadły znowu rezultata już osiągnięte dla zadawalniającego rozwiązania. Nie idzie w postanowieniach ku temu celowi o samą tylko kwestyę ordynacyi powiatowej, idzie tu bowiem w ogóle o dalszy pochód albo stagnacyę prawodawstwa, o powagę i potęgę korony i powołanego przez nią rządu."

Monachium 30. października. Mylnem jest doniesienie o ukończeniu rokowań bawarsko-austryackich pod względem zetknięcia się kolei żelaznych pod Eisenstein. Wprawdzie mają być prowadzone narady komisyi co do tego zetknięcia jak i pod Kuschwerda, wszelako jeszcze się nie rozpoczęły ani czas ich otwarcie naznaczony.

Konstantynopol 30. października. Ministerstwa górnictwa i leśnictwa zwinięte. Pogłoska krąży na giełdzie, że powrót Machmuda paszy do wielkiego wezyratu okazuje się być przedwczesnym.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. października.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Blaschke, c. k. porucz., z Grółka. — Andruszowski Ign., z Porzycza. — Wiśniewski T., z Krystynopola.

Hotel europejski: Pp. Hr. Bobrowski W., z Długiego. — Br. Jakubowski J., z Żuklina. — Kochanowski J., z Tarnowa. — Modrzelewski L., z Podola. — Passakas Ign., z Kolanek. — Poncet J., z Uścia. — Skibniewski M., z Podola. — Winnicki H., z Liska.

Hotel Langa: Pp. Czerwinka J., c. k. porucz., z Krakowa. — Kirschner J., z Węgier.

Hotel angielski: Pp. Ks. Lubomirski H., z Przeworska. — Minkusiewicz F., c. k. notar., z Dukli. — Dobrowolski Z., z Tarnawicy. — Kozłowski A., z Ulrymowic. — Torosiewicz J., z Połtwy. — Udrycki A., z Mostu

Hotel Krakowski: Pp. Dudziński E., z Fiłkowic. — Żypiński W., z Tarnopola.

Dnia 1. listopada.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Dzieduszycki A., z Izydorówki. — Hr. Karnicki T., z Wołczuch. — Münter A., z Waniowa. — Rudziejewski E., z Wojsławiec.

Hotel europejski: Pp. Br. Lewartowski A., z Haczowa. — Krajewski Ign., z Czechy. — Wasielewski T., z Rzeszowa. — Zaruski S., z Oleska. — Zakiej B., z Balicza.

Hotel Langa: Pp. Buddynowski L., c. k. starosta, z Liska. — Kretschmer J., z Krakowa.

Hotel angielski: Pp. Poglies K., c. k. radca sądu kr., ze Złoczowa. — Horodyński S., z Zabaypola. — Skrzynecki F., z Wołynia.

Hotel krakowski: Pp. Prytyka W., z Tucznego. — Celle F., c. k. porucz., z Tucholki.

Hotel Kuhna: Pp. Papara H., z Zubowmostu. — Zukowicki W., z Olchowa.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 31. października.

Pp. Hr. Branicki W., do Białocerkwi. — Hr. Dembiński A., do Samcora. — Hr. Mycielski F., do Krakowa. — Rodakowski M., c. k. gener., do Brzeżan. Langner J., c. k. major, do Tomaszowa. Wessely A., c. k. kapit., do Kesmark. — Bartmański F., do Tadan. — Wojtkowicz A., do Kijowa.

Dnia 1. listopada.

Pp. Ks. Lubomirski H., do Przeworska. — Hr. Beyzym J., do Rosyi. — Hr. Bobrowski T., do Tarnowa. — Hr. Starzyński S., do Derewna — Doboszyński J., c. k. sędz., pow., do Dobromila. — Czdrwinka J., c. k. por., do Żółkwi. — Poncet J., do Uścia. — Rudnicki Z., do Rosyi

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karol Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.
" " " o " 5 " 5 rano.
" " " o " 5 " 5 po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o " 12 " 15 w połud.
" " " o " 11 " — wieczór.
" " do Brod. i Złoc. o " 6 " 27 rano.
" " " o " 12 " — w połud.
" " " o " 10 " — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.
" " " o " 9 " 45 wieczór.
" " " o " 10 " 50 rano.
" z Czerniowiec " o " 3 " 58 rano.
" " " o " 3 " 45 po połud.
" z Brodów i Złoczowa " o " 10 " 58 wieczór.
" " " o " 4 " 18 rano.
" " " o " 4 " 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
" " " " o " 12 " 26 w połud.

T E A T R.

Dziś nie ma przedstawienia.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

OD EKSPEDYCYI.

Do dzisiejszego numeru załączamy dla P. T. Prenumeratorów cało- i półrocznych, tudzież dla tych, którzy osobno zapłacili „DODATEK MIESIĘCZNY" za listopad 1872.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądaja	
	Złote austryackie							
D. 31 października. Południowy								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwd.	—	—	—	—	227	50	229	—
" kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	150	—	151	—
" bank hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	235	—	236	—
" papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	85	—	89	—
Listy zast. Tow. kred. gal. " 5% w. a.	—	—	—	—	79	—	80	—
" Tow. kr. gal. 4% w a	—	—	—	—	74	—	75	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	15	89	65
Gal. zakł. kred. włość.	—	—	—	—	93	75		—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	78	—	78	75
" W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
" Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
" " " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
" kolei lwow.-czerniow. I. Em	—	—	—	—	—	—	—	—
" " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	3	5	9
" cesarski	—	—	—	—	5	5	5	10
Napoleondor	—	—	—	—	8	52	8	60
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	8	72	8	87
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	62	1	70
" papierowy "	—	—	—	—	1	47½	1	48½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	60	1	61
Srebro	—	—	—	—	106	—	107	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. października 1872.

1. Dług publiczny (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.70	69.90
od kwietnia do października po 5%	69.70	69.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Medaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	340.—	341.—
" " " " 1839 piąta część losów	340.—	341.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	92.75	93.25
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	101.80	102.—
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	123.—	123.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	142.75	143.25
Renty Como po 42 lir. austr.	25.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	97.—	97.50
Bukowiny	75.50	76.—
Galicyi	78.25	79.—
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	77.40	77.80
Węgier	79.25	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	322.50	323.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	330.—	330.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1045.	1050
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	.—
Banku narodowego	949.—	952.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	630.—	632.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	243.—	248.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2042	2047
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	227.50	228.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	150.—	150.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	336.—	337.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	201.—	201.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100.20	100.40
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
" " " po 5%	80.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.40	89.70
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.10	90.30
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	86.50	87.—
" " " (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł)

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
" " " " " w. a.	87.—	88.—
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	98.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	181.75	182.25
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	29.50	30.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—
Salma po 40 zł. m k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	29.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	24.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.50	118.50
" " 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.—	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.50	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	88.70	89.80
Augsburg za 100 zł. w p. n.	90.	90.15
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	90.25	90.35
Hamburg za 100 M. B.	78.50	78.70
Londyn za 10 ft. szt.	107.—	107.—
Paryż za 100 fr.	41.60	41.70

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukat ces. men.	5.12	5.13
" peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.58½	8.59
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	106.—	106.10

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. października.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	65	50
" " w srebrze	69	40
Losy z 1860 roku	102	
Akcye banku wiedeńskiego	976	—
" " kredytowego	330	50
Londyn 10 funtów szterlingów	106	70
Srebro	105	75
Napoleondor	8	58
Dukat	5	13

DZIENNIK URZĘDOWY.

Obwieszczenie.

L. 6140-D. F. Na dniu 31go października 1872 odbyło się 29e losowanie obligacyj funduszów indemnizacyjnych: Wielkiego księstwa krakowskiego i Galicyi zachodniej, i 30te losowanie obligacyj funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej.

Przeznaczona kwota do wylosowania wynosi z funduszu indemnizacyjnego: Wielkiego księstwa krakowskiego 28.000 zł.,
Galicyi zachodniej . . 272.000 „
i Galicyi wschodniej . . 472.000 „
razem 772.000 zł.
mon. konw., czyli 810.600 „ w. a.

Wylosowane na dniu 31go października 1872 obligacye wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych, jako też obligacye poprzednio wylosowane, a jeszcze niewykupione, nareszcie obligacye, przy których w księgach kredytowych zastrzeżenia są zanotowane, obejmuje obwieszczenie, dołączone jako dodatek do „Gazety Lwowskiej".

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa, jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwow, dnia 31. października 1872. (3053 1—3)

(3000 3—3) **Edikt.**

Nr. 28607. Vom k. k. Landesgerichte in Prag wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25ten December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Salomon Kohner Damenkleiderverfertigers in Prag Obstgasse Nr. 762/2 der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der k. k. Landesgerichtsrath Herr Clemens Rit. v. Aull, dann als einstweiliger Masseverwalter Herr J Dr. Brauner Advocat in Prag bestimmt.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder zur Ernennung eines anderen Massaverwalters und dessen Stellvertreters und zur Wahl der Mitglieder des Gläubigerausschusses wird die Tagfahrt auf den 13. November 1872 um 8 Uhr Vormittags bei dem k. k. Landesgerichte in Prag anberaumt

Die Herren Gläubiger werden hiezu mit der Aufforderung vorgeladen, die zur Bescheinigung ihrer Ansprüche, dienlichen Behelfe mitzubringen.

Diejenigen, welche einen Anspruch als Concursgläubiger gegen die Concursmasse erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile, längstens bis zu dem 31. December 1872 bei dem k. k Landesgerichte in Prag zur Anmeldung und bei der Tagfahrt, welche auf den 15. Jänner 1873 um 8 Uhr Vormittags bei dem k. k. Landesgerichte in Prag bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangsbestimmung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Liquidirungs-Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl, an die Stelle des Massaverwalters seines Stellvertreters und die Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte wären, andere Personen ihres Vertrauens, endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen in diesem Cuncurse werden durch das Amtsblatt der Prager und der Lemberger Zeitung erfolgen.

Prag, am 21. October 1872.

(2943 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3769. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie niniejszym wiadomo się czyni że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 10. lipca 1872 l. 22792 celem zaspokojenia przez Herscha Riss przeciw Prociowi i Michałowi Hakało wywalczonej sumy wekslowej 803 zł. a. w. z 6% odsetkami od 6 maja 1870 kosztami sądowemi w kwocie 5 zł. 2 ct. a. w. egzekucyjnemi w kwocie 5 zł. 80½ ct. a. w. i niniejszego podania w umiarkowanej ilości 4 zł. 37 ct. a. w. odbędzie się przymusowa sprzedaż dnia 1. sierpnia 1870 u Procia i Michała Hakało zajętych na 118 zł. w. a. oszacowanych ruchomości potemu tego samego dnia to jest dnia 1. sierpnia 1870 tytułem zastawu egzekucyjnie oszacowanej pod lk. 13 w Borowej górze położonej przedmiotu tabularnego niestanowiącej a dłużnika Procia Hakało własnej realności dnia 26 listopada 30 grudnia 1872 i 4 lutego 1873 zawdy o godzinie 10 przed południem w siedzibie tutejszego c. k. sądu powiatowego.

Ruchomości na pierwszym terminie będą tylko za albo nad cenę szacunkową, na drugim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedane.

Warunki licytacyi mogą być każdego czasu w zwykłych godzinach urzędowych w tutejszej registraturze przeglądnione.

Od c. k. sądu powiatowego

Lubaczów, dnia 8 września 1872.

(2998 3—3) **Edykt**

Nr. 35247. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Antoni Patkiewicz wniósł pod dniem 28 lipca 1871 do l. 39804 prośbę przeciw Wincentemu Linkiewiczowi o pierwszą jednoroczną zwłokę do usprawiedliwienia prenotacyi sumy 2000 zł. a. w. do l. 30758 ex 1870 dozwolonej, Ponieważ miejsce pobytu Wincentego Linkiewicza nie jest znanem, przeto c. k. sąd krajowy do zastępywania i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata dr. Malego kuratorem mianował. Niniejszym więc edyktem wzywa się pana Wincentego Linkiewicza aby osobiście się zgłosił lub potrzebne informacyę ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcy wybrał, inaczej wynikające z zaniedbania skutki sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 13. lipca 1872.

(2989 3—3) **Konkurs.**

L. 21101. W galicyjskiem okręgu pocztowym jest do obsadzenia miejsce czasowego listonosza z rocznem wynagrodzeniem 350 zł. z dodatkiem ubioru służbowego za złożeniem kaucyi w kwocie 300 zł. i miejsce czasowego sługi pocztowego z rocznem wynagrodzeniem 350 zł. z dodatkiem ubioru służbowego, za złożeniem kaucyi w kwocie 200 zł.

Ubiegający się o powyższe posady, którzy najwyższem rozporządzeniem z dnia 19 kwietnia b. r. przepisane uzdolnienie posiadają, mają swe podania opatrzone w potrzebne załączniki w przeciągu czterech tygodni od dn. 28go t. m. licząc, do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 21. października 1872.

Concurs.

Nr. 21101. Eine Briefträgersstelle zeitlicher Eigenschaft im Postdirectionsbezirke Lemberg mit dem Jahreslohne von 350 fl. dem Genuße des Dienstkleides in natura und der Cautionspflicht von 300 fl. und eine Postamtsdienersstelle zeitlicher Eigenschaft mit dem Jahreslohne von 350 fl., dem Genusse des Dienstkleides in natura und der Cautionspflicht von 200 fl.

Gesuche sind unter Nachweisung der gesetzlich vorgeschriebenen Erfordernisse binnen vier Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 21. October 1872.

(2990 3—3) **Edikt.**

Nr. 12409. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird über die Klage der Eheleute Mechel Teichmann, und Neche Teichmann, dann der Ehel Moses Leib zw. N. u Rachel Grosskopf unter Beitritt des Moses Chawen gegen die liegende Nachlaßmasse der Ehel. Hersch u. Rebeca Rozmarin u. deren allfällige unbekannte Erben wegen Anerkennung des Eigenthumsrechtes auf eine unausgeschiedene Hälfte der Realität Nr. 113-118 in Tarnopol s. N. G. für die belangte Nachlaßmasse und deren allenfällige unbekannten Erben der Hr. Landesadvocat Dr. Luczakowski mit Substituirung des Hrn. Landesadv. Dr. Sternklar zum Curator bestellt.

Hievon werden die Belangten mit dem in Kenntniß gesetzt, daß sie sich einen andern Anwalt wählen können oder dem bestellten Curator die nöthige Information zu ertheilen haben, als sonst alle nachtheiligen Folgen ihrem eigenen Verschulden zuzuschreiben haben müßten.

Tarnopol, am 14. October 1872.

(2994 3—3) **Edikt.**

Nr 3859. Vom k. k. Bezirksgerichte Brody wird der Inhaber des angeblich von Saul Rubel verlorenen Ratenscheines des M. W. Garfein fol. 150 über das Türkenlos Nr. 279576 aufgefordert, diesen Ratenschein binnen Einem Jahre diesem Gerichte vorzulegen, widrigens solcher für nichtig erklärt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 10. October 1872.

(2995 3—3) **Edykt.**

Nr. 3980. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu oznajmia że na dniu 8. listopada 1869 zmarł, w szpitalu w Rzeszowie Piotr Mak, bez pozostawienia ostatnej woli rozporządzenia, i że do spadku po nim, brat Jędrzej Mak i stostry Katarzyna zam. Malikowa i Agnieszka zam Katyńska, są powołani

Gdy sądowi miejsce pobytu Jędrzeja Maka nie jest wiadomem, wzywa się go, ażeby się w przeciągu jednego roku w sądzie tutejszym zgłosił, i oświadczenie się do spadku wniósł, gdyż wrazie przeciwnym spadek ze zgłaszającemi spadkobiercami i kuratorem dla niego ustanowionym Wawrzyńcem Cymbrykiewiczem przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 3 . maja 1872.

(2999 3—3) **Konkurs.**

Nr 20158. W obrębie c. k. Dyrekcyi poczt galicyjskich jest do obsadzenia posada akcesisty pocztowego z roczną płacą 500 zł. za złożeniem kaucyi w kwocie 400 zł.

Ubiegający się o te posady mają wnieść swe podania w przepisanej drodze w ciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

C. k. dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 24. października 1872.

Concurs.

Z. 20158. Im Bereiche der galizischen Postdirecktion ist eine Post-Akzesistenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und der Kauzion von 400 fl. in Erledigung gelangt.

Die Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei der k. k. Postdirektion in Lemberg zu überreichen.

K. k. Postdirektion.

Lemberg, am 24. Oktober 1872.

(3002 3—3) **Edykt.**

Nr. 16416. C. k. lwowski sąd krajowy niniejszym edyktem wiadomo czyni że dozwoloną uchwałą c. k. sądu krajowego we Wiedniu z dnia 8. marca do l. 11972, na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. ogól. austr. zakładu kredytowego ziemskiego w sumie 7557 zł. 23 ct wal. austr. w srebrze z pocentami i kosztami, egzekucyjna sprzedaż realności we Lwowie pod l. 48 i 49 1/4 położonej, do dłużników pp. Ignacego Szczęsnego dw. im. i Ernestyny Anny dw. im. Czemeryńskich należącej, a powyższej wierzytelności zpn za hipotekę służącej w tutejszym c k. sądzie krajowym w 3 terminach to jest: dnia 29. listopada 1872 dnia 8. stycznia 1873 i 8. lutego 1873, każdego razu o godzinie 10. rano pod następującemi warunkami się odbędzie.

1. Przedmiot licytacyi stanowi realność we Lwowie pod l 48 i 49 4/4 położna wedle dom. 137 pag. 367 n. 15 haer. i dom 141 pag. 131 n. 16 haer. na imię małżonków Ignacego Szczęsnego dw. im. i Ernestyny Anny dw. im Czemeryńskich zapisana i wszystkiemi przynależytościami i prawami jak takową ci właściciele posiadali lub posiadać prawo mieli.

2. Jako cenę wywołania stanowi się wymiarkowaną przez c. k. uprzyw. ogól. austr. Żakład kredytowy ziemski, podług statutów wartość w sumie 16000 zł. w. a. srebrem.

Realność ta na powyższych pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny wywołania, na trzecim zaś terminie także poniżej tej ceny jednakowoż nie niżej sumy 11000 zł. wal. aust. w srebrze sprzedaną będzie.

3. Przed rozpoczęciem licytacyi winien każdy chęć kupienia mający, z wyjątkiem tych wierzycieli hipotecznych, których wierzytelności w pierwszej połowie ceny wywołania mają pokrycie, złożyć jako wadyum 10% ceny wywołania w gotówce lub w obligacyach państwa, lub też w listach zastawnych c. k, uprzyw. ogól. austr. zakładu kredytowego ziemskiego podług ostatniego urzędownie notowanego kursu do rąk komissyi licytacyjnej złożyć.

Wadyum nabywcy jako częściowa spłata ofiarowanej najwyższej ceny kupna i oraz jako zadatek uważany, i w sądowe przechowanie wzięte zostanie, wadya zaś reszty licytujących tymże zaraz po odbytej licytacyi zwrócone będą

4. Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli miejskiej, zaś co do zaległości podatków do tutejszej c. k. Administracyi podatków a reszta warunków licytacyjnych może być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane. O czem strony w tej sprzedarzy udział mające z tem dołożeniem zawiadomione zostają, że nieznanej z miejsca pobytu wierzycielce Lucynie Czermeryńskiej, tudzież tym wszystkim wierzycielom, którzyby po dniu 5. kwietnia 1872 na wzmiankowanej realności prawa rzeczone nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne tej sprzedaży tyczące się późniejsze uchwały, doręczone być nie mogły, tutejszy adw. pan dr. Mali z zastępstwem przez adw: p. dr. Majewskiego za kuratora ustanowiony został.

Z c. k sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. lipca 1872.

(3003 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 6106. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 293 złr. 25 ct. w. a. w raz 4% odsetkami od dnia 7. maja 1866 bieżącemi i przyznanemi już kosztami egzekucyjnemi w kwocie 4 zł. 36 ct 10 zł 22 ct. 3 zł. i 3 zł. w. a. tudzież teraźniejszemi kosztami egzekucyjnemi w umiarkowanej kwocie 12 złr. 72 ct. a. w. dozwala się na rzecz Antoniego Kruczynka przeciw Józefowi i Parańce małżonkom Tkaczuk, trzeci stopień egzekucyi t. j. przymusową publiczną licytacyę budynków pod nr k. 115 i gruntów pod nr. rep. 63 w Trościancu położonych, ciała tabularnego nie stanowiących dłużnikow Józefa i Paranki Tkaczuków własnych, ktora to sprzedaż w trzech terminach a mianowicie: dnia 14 listopada, 16 grudnia 1872 i 15 stycznia 1873, każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami się odbędzie.

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa tej realności w kwocie 269 złr. 50 ct. w. a.

2. Na pierwszych dwóch terminach realność ta będzie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej i za jaką kolwiek bądź cenę najwięcej dającemu sprzedaną.

3 Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany, przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, w obligacyach państwa lub listach zastawnych złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wrachowane reszty zaś licytantom po licytacyi zwrócone zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania mogą być w tutejszej registraturze a zaległe podatki w c. k. urzędzie podatkowym przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany dnia 29. sierpnia 1872.

(3005 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19036. Z dniem 1go listopada b. r. jażdy posłańcze między Mielnicą a Korolówką przenosi się na przestrzeń między Mielnicą a Borszczowem, które w następującym porządku obiegać mają:

Z Mielnicy	o 3 godz.	30 m.	po poł.	
w Krzywczu	o 5 „	15 „	„	
z Krzywcza	o 5 „	25 „	„	
w Borszczowie	o 7 „	10 „	wieczór.	
Z Borszczowa	o 5 godz.	30 m.	rano.	
w Krzywczu	o 7 „	15 „	„	
z Krzywcza	o 7 „	25 „	„	
w Mielnicy	o 9 „	10 „	przed poł.	

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 15. października 1872.

Kundmachung.

Nr. 19036. Vom 1ten November l. J. werden die die Botenfahrten zwischen Mielnica und Korolówka auf die Route Mielnica-Borszczów umgelegt, und haben in nachstehender Ordnung zu verkehren:

Von Mielnica	3 Uhr	30 M.	Nachm.
in Krzywcze	5 „	15 „	„
von Krzywcze	5 „	25 „	„
in Borszczów	7 „	10 „	Abends.
von Borszczów	5 „	30 „	Früh.
in Krzywcza	7 „	15 „	„
von Krzywcza	7 „	25 „	„
in Mielnica	9 „	10 „	Vormitt

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 15. October 1872.

(3006 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 16724. Celem nadania czterech stypendyów z fundacyi niefamilijnej śp. dr. Adama Morawskiego po 47 zł. 24 ct. rocznie, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya z tej fundacyi otrzymać mogą tylko ubodzy uczniowie szkół początkowych, którzy przynajmiej pierwszą klasę z postępem bardzo dobrym ukończyli. Nadane stypendyum jednak pobierać może stypendysta aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych

Kompetenci winni wnieść podania swoje, na ręce Dyrekcyi szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do końca listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem

Lwów, dnia 15. października 1872.